

[Socialministeren]

i alle tilfælde at lægge et bestemt beløb til grund.

Hvis en ansøger ikke mener at have fået tilstrækkelig hjælp, kan udvalgets afgørelse jo indbringes for de ankeinstanser, der er omtalt i loven.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg takker ministeren for svaret. Formålet med spørgsmålet var at høre, om ministeren ikke synes, der er grundlag for at lave nogle fastere regler for den gruppe mennesker, det drejer sig om. Statens husholdningsråd har foretaget nogle beregninger over det merforbrug, som en diabetiker må påregne, hvis han eller hun skal holde sin diæt. Beregningerne viser, at diæter for voksne diabetikere alt efter energibehov er fra 22 til 57 pct. dyrere end normalkosten. De foretagne beregninger er baseret på gennemsnitstal, således at der i konkrete eksempler kan blive tale om afvigelser, afhængigt af indkøbsmuligheder, personlige hensyn o. lign.

Endvidere nævner statens husholdningsråd, at der for grønsager og frugt er tale om store prisvariationer fra årstid til årstid, og også som følge heraf kan der være tale om forskydninger i priserne. Specielt kostgruppen frugt og grønsager indgår med en meget stor del i diabetikernes kostforbrug i forhold til andre menneskers forbrug. Det skal siges, at de priser, statens husholdningsråd går ud fra, er april 1977-priser, og efter dem beregner man normalkostforbruget til 3.850 kr. om måneden, hvilket betyder, at diabetikere skal bruge gennemsnitligt ca. 2.000 kr. mere om måneden til kost. Det kunne nok gøre det nødvendigt, at der bliver fastsat nogle regler, eftersom det i øjeblikket er praksis i de forskellige kommuner at have særdeles varierende opfattelser af, hvad man vil yde til diabetikere, og man baserer sine beregninger på nogle gennemsnitstal, som slet ikke er holdbare i det enkelte lokalområde, og som betyder, at diabetikerne får nogle udgifter, de slet ikke kan klare med de indtægter, de har.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg har ikke mulighed her på stående fod for at vurdere de tal, fru Tove Jørgensen læser op. Jeg har faktisk ikke i sinde at fastsætte faste regler for det, men jeg vil gerne have

lejlighed til at se på tallene, og vi kan jo tage spørgsmålet op i socialudvalget.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg takker ministeren for det sidste svar. Jeg vil meget gerne stille de tal, jeg har, til rådighed og håber på, at vi dermed kan få noget fastere rammer for de tilbud, der kan gives til diabetikerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *fiskeriministeren* af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage for at få fornyede forhandlinger i gang med de implicerede Østersøstater for at muliggøre en drøftelse af øgede kvoter og udvidede territoriale fangstmuligheder i Østersøen?«

(Spm. nr. 762).

Skriftlig begrundelse.

Danmark burde have de bedste forudsætninger for at være initiativtager til fornyede fiskeriforhandlinger mellem EF og Den Baltiske Fiskerikommission, så længe vi har formandsposten i EF.

Herudover har Danmark formandsposten i EFs landbrugs- og fiskeriudvalg og en dansk landbrugs- og fiskerikommissær.

Det er på tide, at danske fiskeriinteresser markeres mere kontant.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Jeg troede, jeg kunne have taget dette spørgsmål tilbage, efter at regeringen sammen med Vesttyskland i fredags har undersøgt muligheden for at genoptage forhandlingerne med Den Baltiske Fiskerikommission. Men nu hørte vi i går i pressen, at det kan tage op til tre måneder at få denne kommission indkaldt, og der er også forlydender fremme om, at formandskabet, som Østtyskland sidder på for øjeblikket, bare har pligt til at indkalde inden for de næste tre måneder.

Hvornår mener ministeren helt realistisk at disse forhandlinger kan komme i gang, når nu denne kommission direkte har udtrykt modvilje mod at samles uden for møderækken?